

351. 74

244

HALLÓ, RENDŐRSÉG!

PORTYÁN A 07-TEL

NAPONTA
80-130 ÉRDEMLEGES
HÍVÁS ÉRKEZIK
A
KÖZPONTI ÜGYELETRE

Hétköznap este van. A telefonok csendesek. A budapesti Rendőrfőkapitányság Központi Ügyeletén azzal fogadnak: „Miért nem jöttök előbb. Akkor voltak igazán érdekes események.”

Mutatják a naplót: eddig mintegy harminc érdemleges hívást kaptak a 07-en: gépkocsilopás, utcai verekezés, botrány, lopás egy közértben, gépkocsikoccanás.

Most csend van. Kedvelik a riportereket, mert ha ők jönnek — úgy tartja a fáma — biztosan nyugodt nap lesz a Központi Ügyeleten.

Beülünk egy URH adóvevővel felszerelt kocsiába. Miközben a esúcsforgalom utáni csendes lüktetésű utcákon haladunk, a kocsiparancsnoktól, Bognár Tibor törzsrőrmestertől kérdezem: mi volt a legizgalmasabb esete?

— A pécsi rablógyilkos elfogása — mondja. — A Honvéd moziból telefonált a pénztárosnő, hogy egy férfi, aki jegyet váltott, nagyon hasonlít a körözött személyre. Azonnal a hely-

Fegyver is volt nála, s ha nem esapunk le rá meglepetésszerűen, használta volna...

Megszólal az adó: „Csb. a Dohány utcában.” Ez rendőrségi nyelven családi botrányt jelent.

A második emeleti társbérleti lakás egyik szobájában mintha hurrikán járt volna: feldöntött bútorok, üvegcserepek, szét-tört csecebecsék, síró nő, összekarmolt arcú férfi. Élettársak. A férfi — súlyemelőhöz hasonlít — hívta ki az URH-t, mert „megpofozott ez az asszony!” Vigyék el, elege van belőle, nem akar vele lakni. „Kérjen ajánlott levélben kényszerkijelentést” — mondja a törzsrőrmester, majd néhány megnyugtató szó után indulunk tovább. Benézünk egy-két nyolcadik kerületi presszóba: a Jó-zsefváros a törzsrőrmester „kerülete” — több vendég régi ismerősként üdvözl. A Szimpla eszpresszóban magas fiatalember lép oda hozzám, mutatja a munkaadói igazolványát.

— Látja, törzs úr, megjavultam. Dolgozom.

— Igazán? Mióta?

lésért már megütötte a bokáját. Talán végre megjön az esze. A múltkor sokat beszélgettünk, nagyon fogadkoztok.

— Megjavulnak az emberek?

— A nagy részük igen. — Megveti a bűnözőket? — Csak a bűnűket. En az embert látom bennük, akít meg lehet változtatni. Ezért is szeretem a munká-

VEREKEDÉS A MARGITHÍD PRESSZÓBAN.
EGY SZEMTANÚ ELMONDJA A TÖRTÉNETEKET

mat. Pedig három műszakban dolgozom, keveset vagyok a családommal, néha veszélyes helyzetbe kerülök. Mégis szívesen csinálom. Ha nagy szót akarnék mondani, azt mondanám: hivatásszeretetről.

Következő állomásunk Kőbánya. A család fő ittasan garázdálkodik, a gyerekek rémülten bújnak a sarokba. Üvegcserepek ropognak lábaink alatt, a földön szétszórva pénz, igazolványok, ruhadarabok.

— Nem ez az első eset — mondja a zilált hajú, ijedt asszony, miközben a két kislányt próbálja nyugtatni, csitítani. — Ha a barátaival beül a kocsiába, elfelejt hazajönni, szórja a pénzt, én pedig kölesönkéregetek a szomszédoktól a következő fizetésig.

A középkorú férfi nem hajlandó felöltözni, inguiban viszik be a kerületi kapitányságra.

— Nehéz az ilyen emberekkel — mondja Bognár

Tibor. — Ha pénzbírságra ítélik, még kevesebb jut a családnak. Ha elvonó kúrára megy, a haverok utána újra a kocsiába csábítják.

ja. Idős nő volt, a mentőorvos már megállapította a halált. A gázoló autó sehol. Cserbenhagyta áldozatát és elszárgult. A tragédia színhelyén csak összetört lámpája, üvegcserepek maradtak árulkodó nyomeként. (Két nap múlva a Népszabadságban már megjelent a hír, elfogták a tettest: Faragó János 31 éves géplakatos, aki ittasan vezette személygépkocsiját, gyorsrajtás közben halálra gázolta Fraknói Jakabné 76 éves nyugdíjast. Bravúros, gyors nyomozással került rendőrkézre az áldozatát cserbenhagyó autós!)

Az este lassan éjszakába hajlik, forgalom alig van, járókelő is kevés.

— Mért nem tegnap jöttek? — kérdi a törzsrő-

mester. — Egy gépkocsitolvajt üldöztünk. A Rottenbiller utcában rá akart fordulni a hidra és felborult a kocsija. Gengszterfilmbe illő jelenet volt, jó riporttéma.

Lassan lejár a járőr szolgálati ideje. Nagy ügyekkel nem szolgálhattak — szerencsére. A „szerencse” sem ideillő szó. Sokkal inkább a rendőrség áldozatos munkájának köszönhető, hogy nálunk kevesebb a bűncselekmény, mint Európában más országaiban (Csak egy-két példa: míg Finnországban 514, Dániában 382, Ausztriában 378 közbűnös bűncselekmény jut — évi átlagban — tízezer lakosra, addig Magyarországon 120.)

Az újságíró búcsút vesz segítőtársaitól — hiába várt izgalmas bűnügyi riporttémákra.

Az állampolgárok viszont ma este is nyugodtan aludhattak...

KÁRPÁTI GYÖRGY

AZ ITTASAN GÁZOLÓ AUTÓS
CSERBENHAGYTA ÁLDOZATÁT

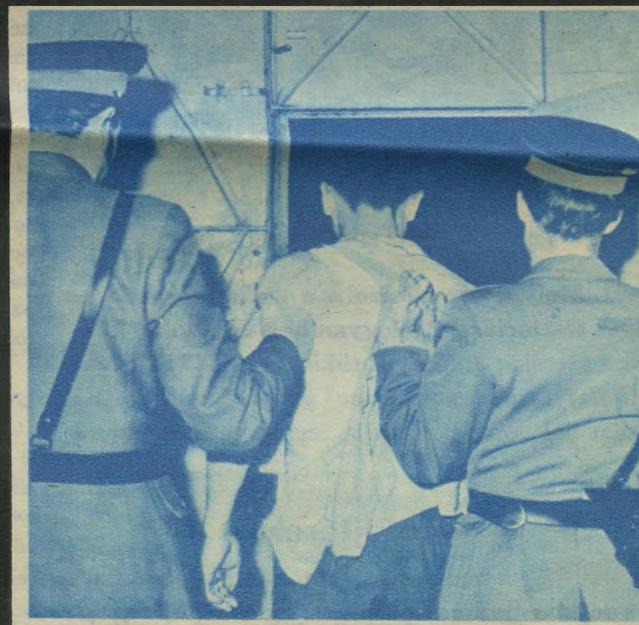
színre indultunk, az erkélyen ott ült feltűrt kabátgallérral a veszedelmes bűnöző. Már kattant is kezén a bilincs, s a nézők észre sem vették az akciót.

— Tegnap léptem be. De leszek én még törzsgárdatag is!

„KMK-s” mondja kint az utcán Bognár Tibor — közveszélyes munkakerü-

Megint akad munkánk: a József nádor térre indulunk egy — óvodába. A ház egyik lakója hívta az URH-t, úgy látta, betörő osont ki az első emeleten levő helyiségből, nyitva találta az ajtót is. Bemegyünk, zseblámpa fénye pásztázza a sötét sarkakat, benyílókat, ám a katonás sorrendben lerakott és csendben figyelő babákon, mackókon kívül senkit sem találunk. Értesítjük az óvoda vezetőjét, jöjjön, nézze meg hiányzik-e valami?

Alig teszünk meg néhány utcasarkot, máris indulnunk kell az V. kerületből a XVIII.-ba. Gázolás. A helyszínen már kint van a mentők, a közlekedésrendészet gépkocsija, csoportokba verődött járőrök figyelik munkájukat. Az úttesten csomagolópapírral letakarva az áldozat. Mellette az ernyője, táská-

ELŐÁLLÍTÁS GARÁZDASÁG MIATT

SZÉKELY TAMÁS és SOÓS LAJOS felvételei